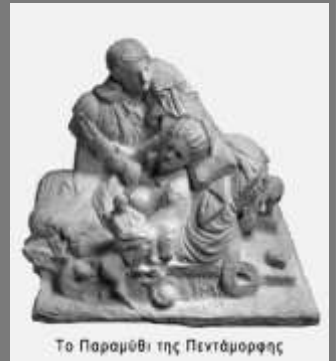

Exposition sur le sculpteur Chalepas

Collaboration de P eris I eremiadis en 2005   la présentation de l'exposition sur le sculpteur CHALEPAS,   Tinos, et   la r edition, aux Editions Indiktos, de "ΠΕΡΙΟΔΟΣ III, ΧΑΛΕΠΑΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ", son ouvrage conçu et  dit  en 1979.

Présentation par Λίλα Ιωάννου Μαραγκού, la Conservatrice du Musée:

Ο ΧΑΛΕΠΑΣ στο ΙΔΡΥΜΑ ΤΗΝΙΑΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ (ΤΗΝΟΣ 2005)

Η Α.Ε. ο Πρ εδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Κ ρολος ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ θα εγκαινιάσει στις 15 Ιουλίου ε. . Έκθεση  ργων του ΧΑΛΕΠΑ στο μ γαρο του Ιδρύματος Τηνιακού Πολιτισμού στην ΧΩΡΑ ΤΗΝΟΥ.

Η πρώτη μόνιμη  κθεση  λων των  ργων του ΓΙΑΝ(Ν)ΟΥΛΗ ΧΑΛΕΠΑ (1851-1938), που  ως πρ σφατα φιλοξεν σε το Μουσείο Τηνίων Καλλιτεχνών, πραγματοποιήθηκε χ ρις στην γενναιοδωρία της Διοίκησης Επιτροπής του Πανελληνίου Ιερού Ιδρύματος Ευαγγελιστρίας Τήνου. Εκτ ς απ  την βαρυσήμαντη πράξη της επί δανεισμό παραχώρησης  λων των  ργων του μεγ λου Τήνιου καλλιτέχνη, το Πανελλήνιο Ιερό Ίδρυμα Ευαγγελιστρίας Τήνου  χι μόνον χρηματοδ τησε τον καθαρισμό, την συντήρηση και την Έκθεση  λων των γλυπτών και των σχεδίων, καθώς και των εγγράφων που φυλάσσονταν στα Αρχεία του, αλλά ενίσχυσε οικονομικά και τις εκδόσεις που συνοδεύουν την Έκθεση.

ΑΙΘΟΥΣΑ ΧΑΛΕΠΑ

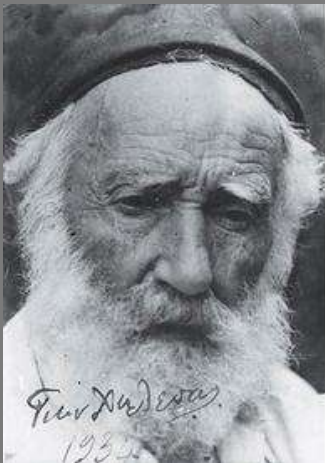
Στο μ γαρο του Ιδρύματος Τηνιακού Πολιτισμού παρουσι ζεται  να σημαντικό σύνολο  ργων του Χαλεπά σε αίθουσα που φ ρει το  νομα του. Έτσι στην πατρίδα του Καλλιτέχνη πραγματώνεται,  στω και εν μ ρει, αυτό που πριν απ  μισόν αιώνα τόνιζε ο Μαν λης Χατζηδάκης : "Ο Χαλεπάς πρ πει να γίνει μόνιμο δίδαγμα γλυπτικής αρετής για τις επερχόμενες γενεές, με δική του αίθουσα στο Μουσείο Νεοελληνικής Τέχνης (Εφημερίς Ελευθερία, 6-11-1948).

στην ΑΙΘΟΥΣΑ ΧΑΛΕΠΑ εκτίθενται 21 γλυπτά, δ κα πέντε γύψινα προπλάσματα, τρία πήλινα αγαλματάκια και τρία χ λκινα  ργα, καθώς και τρία σχέδια με μολύβι.  λα, χρονολογημένα με ακρίβεια, καταν μονται και στις τρεις περιόδους της καλλιτεχνικής του δημιουργίας.

Στα πρώτα δημιουργικά χρόνια ψινο ανάγλυφο της "Φιλοστρογγίας", της μητρικής στοργής (Φωτογραφίες 1-2), που ολοκλήρωσε το 1875 σε ηλικία μ λις 24 ετών,  ταν ήταν φοιτητής στο Μ ναχο (το  ργο δ ρησε ο ίδιος το 1920 στο Ιερό Ίδρυμα της

Ευαγγελίστριας Τήνου).

Τα περισσότερα έργα χρονολογούνται στην γνωστή ως δεύτερη καλλιτεχνική περίοδο (1918-1930), που έζησε στην γενέθλια γή, στον Πύργο της Τήνου. Όλα τα έπλασε στα δύσκολα, αλλά εξαιρετικά δημιουργικά χρόνια, που ακολούθησαν τον θάνατο της μητέρας του το 1916, όταν “ξανανέβηκε πάλι κατά θεία συγκατάβαση στον Απάνω Κόσμο...”.

Αυτά τα δέκα εννέα έργα της δεύτερης καλλιτεχνικής περιόδου (αρ.κατ.2-20), που εκτίθενται στο μέγαρο Τηνιακού Πολιτισμού αποτελούν ένα από τα σημαντικότερα σύνολα της νεοελληνικής γλυπτικής και συγκαταλέγονται ανάμεσα στις σπουδαιότερες πλαστικές δημιουργίες της ευρωπαϊκής τέχνης. Οι συνεχείς, τολμηρές αναζητήσεις του “νεκραναστημένου” καλλιτέχνη, πραγματώνονται με πηγαίο, αποκλειστικά δικό του τρόπο, χωρίς παράλληλα στην ελληνική ευρωπαϊκή τέχνη. Μολονότι πολλά από τα θέματα που δουλεύει στην Τήνο ανάμεσα στο 1918 και το 1922, όπως Το παραμύθι της Πεντάμορφης (φωτογραφίες), Η Μήδεια (φωτογραφία), Ο Σάτυρος με τον Έρωτα (φωτογραφία), Η κοιμωμένη Αριάδνη (φωτογραφία) είναι γνωστά από τα νεανικά του χρόνια, πριν από το 1878, όταν “άλλαξε εντός του ο ρυθμός του κόσμου”. Τώρα, μετά το 1918, τα ξαναδουλεύει με εντελώς νέα σύλληψη και δυσδιάγνωστους ή αδιάγνωστους συμβολισμούς, και κυρίως με μοναδική και ανεπανάληπτη δομή και τεχνοτροπία. Παράλληλα, ο Χαλεπάς πλουτίζει το θεματολόγιο του με ένα έργο, άλλα εμπνευσμένα από τον αρχαίο κόσμο, όπως η Προτομή της Αθηνάς (φωτογραφία) και τα αμφιπρόσωπα, η προτομή Αλέξανδρος ζών και νεκρός (φωτογραφία) και Αφροδίτη και Χωριατοπούλα και άλλα από την άδολη χριστιανική του πίστη, όπως ο Ευαγγελισμός (φωτογραφία) και Η Ηρωδιάς (φωτογραφία), που τα αποδίδει με δικό του, τελείως πρωτόγνωρο τρόπο.

> [Edition 2005](#)

Στα τελευταία χρόνια της ζωής του στην Αθήνα (1930-1938), στην γνωστή ως τρίτη καλλιτεχνική ή αθηναϊκή περίοδο, ανήκουν το γύψινο ανάγλυφο με τον Ευαγγελισμό (φωτογραφία) που έκαμε το 1936 σε ηλικία 85 χρόνων, καθώς και τα τρία σχέδια με μολύβι, εκ των οποίων τα δύο είναι ενυπόγραφα και ασφαλώς χρονολογημένα (1931 και 1936). αυτήν την λειψή εικόνα των έργων που έκμα στην Αθήνα “ο οιστρήλατος Γέρων”, κατά την λεγόμενη τρίτη καλλιτεχνική ή αθηναϊκή περίοδο, προσπαθήσαμε να συμπληρώσουμε στην Έκθεση με πανομοιότυπα αντίγραφα γλυπτών έργων του που βρίσκονται στην οικία Βασιλείου Χαλεπά και στην Εθνική Πινακοθήκη. Όλα εικονίζονται στο θαυμάσιας τέχνης λεύκωμα “III Περίοδος ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ ΧΑΛΕΠΑ”, που επιμελήθηκε ο Πέρης Ιερεμιάδης και επανεξέδωσε το Ίδρυμα Τηνιακού Πολιτισμού και η Ίνδικτος.

1979

Η ΕΚΘΕΣΗ

Στο δύσκολο εγχείρημα του καθαρισμού και της συντήρησης των έργων, της οργάνωσης της Εκθεσης, της συγγραφής και της έκδοσης του Καταλόγου συνείργησαν πολλοί.

Όλα τα γλυπτά καθαρίστηκαν και συντηρήθηκαν σύμφωνα με τις σύγχρονες προδιαγραφές από τον έμπειρο συντηρητή των ελληνικών Μουσίων Νκ. Ματούλα. Η συντήρηση των σχεδίων έγινε από την Βασ. Μπουλέρου, υπεύθυνη του νεότευκτου εργαστηρίου του Πανελληνίου Ιερού Ιδρύματος Ευαγγελιστρίας Τήνου.

Στην Έκθεση προσπαθήσαμε, όσο ήταν δυνατόν, να μην προδώσουμε το λιτό πνεύμα της τέχνης του Χαλεπά, “του νεοέλληνα καλλιτέχνη που, μ' όποιο κι'όνομα να τον καλέσουμε, θε νάτα;ν κατώτερο απ' τη μεγαλωσύνη του...”, όπως έγραψε ο Δ. Πικιώνης. Γι' αυτό και ηθελημένα δεν ακολουθήσαμε τις επιταγές του συρμού, των σύγχρονων πολυδάπανων πολυτελών εκθέσεων με ψευδοοροφές, προθήκες και βάσεις από πανάκριβα υλικά, με χρώματα και τεχνητούς φανταχτερούς ή μυστηριακού χαρακτήρα φωτισμούς, εκτενή ενημερωτικά κείμενα και ποικίλα συνοδευτικά ενδύματα της νέας τεχνολογίας, οπτικοακουστικά, μουσική υπόκρουση, “και άλλα ηχηρά παρόμοια...”. Εκτός από τα δύο γύψινα ανάγλυφα, την Φιλοστοργία και τον Ευαγγελισμό, καθώς και τα μικρού μεγέθους χάλκινα, που στερεώθηκαν σε βάσεις σε επαφή με τον τοίχο, όλα, γύψινα προπλάσματα και πήλινα έργα, ανεξαρτήτως θέματος, σχήματος και μεγέθους, τοποθετήθηκαν το κάθε ένα σε δική του βάση, για να είναι περίοπτα, θεατά από όλες τις πλευρές. Έτσι, ο επισκέπτης μπορεί να διδαχθεί και από τις άλλες, τις συνήθως αόρατες όψεις των γλυπτών, αφού, όπως τόνισε ο Δ. Πικιώνης “εις τα έργα του Χαλεπά κρύβεται της γλυπτικής το μέγιστον μάθημα”.

Χάρης στις υποδείξεις του Π. Ιερεμιάδη, του καλλιτέχνη που προσεγγίζει το έργο του μεγάλου, “Αγίου” νεοέλληνα δημιουργού, όψι μόνον με γνώση αλλά και με βαθύτατο σεβασμό, ζεστάθηκε το ψυχρό υλικό των προπλασμάτων, ο κατάλευκος γύψος. Στον Π. Ιερεμιάδη οφείλονται οι γήινες αποχρώσεις του χώρου και των βάσεων των γλυπτών, που “δένουν” με τον υπάρχοντα δεσμευτικό χρωματισμό του ξύλινου και γυαλιστερού δαπέδου του χώρου. Ώρες ολόκληρες ο Πέρης πάσχισε να συνταιριάξει τα έτοιμα, τυποποιημένα χρώματα, ανακατεύοντάς τα με χώμα της τηνιακής γής'. Τις οδηγίες του ακολούθησε πιστά ο πολυτάλαντος, ακούραστος συνεργάτης του Ιδρύματος Γ. Φωτόπουλος.

Στον προθάλαμο της ΑΙΘΟΥΣΑΣ ΧΑΛΕΠΑ, δίδονται συνοπτικά πληροφορίες για την ζωή του καλλιτέχνη και εκτίθεται μια προσωπογραφία του, καμωμένη το 1925 στην Τήνο, στον Πύργο, και υπογεγραμμένη από τον συντοπίτη του ζωγράφο Νικόλαο Λύτρα. Ο πίνακας φυλασσόταν στο Μουσείο Τηνίων Καλλιτεχνών και χάρις στην γενναιοδωρία της Διοίκησης Επιτροπής του Πανελληνίου Ιερού Ιδρύματος Ευαγγελοστρίας Τήνου συντηρήθηκε και παραχωρήθηκε επί δανεισμό στο Ίδρυμα Τηνιακού Πολιτισμού.

Την έκθεση ΧΑΛΕΠΑ συνοδεύουν :

Επιστημονικός κατάλογος, πλούσια εικονογραφημένος, σε δύο γλώσσες, ελληνικά και αγγλικά, συνταχθείς από την καθ. Αλεξάνδρα Γουλάκη-Βουτυρά, κατ' εξοχήν ειδική στο έργο του Χαλεπά. Στον Κατάλογο τα έργα απεικονίζονται με την μεγαλύτερη δυνατή ακρίβεια χάρις στις εξαιρετικής τέχνης φωτογραφίες του γνωστού καλλιτέχνη-φωτογράφου Ηλία Ηλιάδη, καθώς και στον σχεδιασμό και στην φροντίδα της πολύπειρης εκδότου Λούσης Μπρατζιώτη (έκδοση του Ιδρύματος Τηνιακού Πολιτισμού, Αθήνα 2005).

“III Περίοδος ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ ΧΑΛΕΠΑ” (εκδ. Ίδρυμα Τηνιακού Πολιτισμού και Ίνδικος, Αθήνα 2005). Στο Λεύκωμα, που επιμελήθηκε ο Πέρης Ιερεμιάδης, παρουσιάζονται εικόνες γλυπτών από την τελευταία αθηναϊκή καλλιτεχνική περίοδο του Χαλεπά (1930-1938)

Φωτογραφίες δώδεκα (12) επιλεγμένων έργων σε τυπωμένη μορφή (κάρτες), και σε ηλεκτρονική μορφή (CD).

Αφίσσα.

Πιστά, αριθμημένα αντίγραφα πέντε επιλεγμένων έργων του Χαλεπά : ΟΛΑ ΔΙΑΤΙΘΕΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΩΛΗΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΤΗΝΙΑΚΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ.

* Στον επισκέπτη προσφέρονται δύο Ενημερωτικά φυλλάδια : για το ΙΔΡΥΜΑ ΤΗΝΙΑΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ και για την ΜΟΝΙΜΗ ΕΚΘΕΣΗ ΧΑΛΕΠΑ.

Λίλα Ιωάννου Μαραγκού

Καθηγήτρια της Κλασσικής Αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων

Αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος Τηνιακού Πολιτισμού

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ της Έκθεσης : Καθημερινή : 10 π.μ. - 2 μ.μ. Και 7 μ.μ. - 9.30 μ.μ. (Τρίτη κλειστή)

Λευκώματα για τόν Γιαν. Χαλεπά καί τόν Στρ. Δούκα

ΟΦΕΙΛΕΣ ΣΕ ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΕΣ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΕΣ
ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Αυτοπροσωπογραφία του Στρατή Δούκα, έργο του 1934

Δύο λευκώματα που εκδόθηκαν αυτές τις μέρες αποτελούν αφηλές προς δύο μεγάλες φυσιογνωμίες της τέχνης και των γραμμάτων μας που, κατά συνηορία, συνδέονται μεταξύ τους. Είναι το λευκώμα με τή έργο της τρίτης περιόδου του Γιαννούλη Χαλεπά και τή λευκώμα με τή σχέδια του Στρατή Δούκα. Τή όνομα του τελευταίου ανακαλεί αυτόματα τή έργο του Χαλεπά, έργο έρωτας και μελέτης ολόκληρης ζωής του Στρατή Δούκα.

Σήμερα, 85 χρόνων αυτή η ισχυρή πνευματική φυσιογνωμία, που δεν αλλοτριώθηκε, δεν πέρασε στην καταπόνηση, δεν έγινε σπαστά γι' αυτό και διατήρησε τή σφαιρική ούν αρετή, είναι μία από τή σπλή, υπόγειο σπλή του ένος πολέμου, μοναδικός πολιτι-

ΤΗΣ ΒΕΑΤΡΙΚΗΣ ΣΠΗΛΙΑΔΗ

στικός πυρήνας του τέπου μας. Η έστορία ενός αγχωμένου (Α' έκδοσης 1929), είναι σταθερός κι επίτηνος στη λογοτεχνία μας.

Όπως λέει ένας επαίτης, ο Μάριο Βιττι από έθελος του γι' τή νεολληνική πεζογραφία έή ιστορία ενός αγχωμένου κερδίζει μία θέση οριστικής περιπέτωσης αναδύσθαι μία από χάρη της καλλιγραφικής λογοτεχνίας, του παραδοσιακού λιγότερου λόγου, με βλα σχέδων γ' αφηγηματικά σχήματα της λαϊκής παράδοσης που αποσπείλονται από τή ακυφοίτατο

γεννητήρι του δικτατικού μνηστορματίας περιπέτωσης και τή δικτατικού ρατορολογίου. Ο Στρατής Δούκας με τήν αφήγηση αυτή, αφηρημένη, περισσότερο μέσα από μορφωτικό περιγυρο του Κόντογλου και τήν συγγραφέων της Ιατίας, παρά στο αφηγητικό περιέδωλο, έδωσε ένα πειστικό παράδειγμα αφηρητισμού σε πρόσφατα χρόνια, μέσα στη λαχίδια αποτορής στις λαϊκές πηγές, που τόσο έντονα αισθάνθηκαν οι ποιητές και οι πεζογράφοι ανάμεσα στους δύο μεγάλους πολέμους.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΑΓΚΙΩΣΗ

Πηγαίνοντας ακόμα πιο παρακάτω πιστεύουμε ότι ο Στρατής Δούκας επηρέασε έντονα αυτή τή λαχίδια της αποτορής. Κάτι που δείχνει και τή γεγονός ότι αυτές ο λόγος με τήν ευρύτητα παιδείας ήταν ο πρώτος που ανακάλυψε τήν ομορφιά και τή σημασία του Καρραγγιζή.

Δεν είναι τυχαίο ακόμα τή ότι από 1933 διακρίνει τήν έδωση πνευματικής καλλιέργειας και τέχνης στο 3ο μάτι. Στο σώματα που είχαν τήν επιμέλεια εκδόσεως διακρίνουμε τήν Δημήτρην Πικίδου, τήν Χατζηνουρούση Γέλια, τή Σπύρο Παπαλοκά, τή Σοφράτη Καροπού, τήν Παναγιώτα, Άδρια του Χατζηνουρούση - Γέλια, τή Πικίδου της Ζωής Καούλη, τή Χουδίν Γκούς του Πεντζίκη Πενταμυτιώτη, τήν όνομα του τέπου μας που κρινόντας τόσο αναδομικά, μπορούμε να διακρίνουμε τήν υ-

πόγεια αλλ' ασφαλώς έντονη αποτορ του Στρατή Δούκα.

Εί, αυτό τή λευκώμα με τή σχέδια του που δεν είναι παρά ένα μέρος από τήν πολυσχιδή του δραστηριότητα, μία μόνο εκδήλωση μιας πλούσιας καλλιτεχνικής ευαισθησίας ήταν μία οφείλη σ' αυτό τόν πολέμιο γέροντα τήν γραμμάτων μας. Αυτόν που δεν εισέπραξε ποτέ οφείλη και τίτλους, διακρίσεις, αναμνηστές, βραβεία, και δεν επισκέφθηκε από τίποτε.

Τή λευκώμα με τή σχέδια, έκδοσης ε' Άγρας 1979, είναι μία συστηματική προσπάθεια συγκέντρωσης τήν πιά χαρακτηριστικόν έργων του Στρατή Δούκα, που ανήκουν σε διάφορες συλλογές. Αντιπροσωπεύουν τήν περίοδο από τή 1928 όταν έγινε στις μεγάλες περιόδους του στη δυτική Μακεδονία η ίδρύσηση σχολής του κατάρταση και η μοναχιά που έδωσαν τήν ευαισθησία του, αφηρητός τόν μόνο με τή πούραση, μερικά από κάθε προηγούμενη γνωση, μεταβάλλει τή σχέδιο του σε όσο νατό.

Ο ΣΥΝΕΙΡΜΟΣ ΔΟΥΚΑ - ΧΑΛΕΠΑ

Ο συνειρμός του Δούκα με τή Χαλεπά είναι αναμφισβήτητος. Ίσως αυτή τή στιγμή είναι ο μόνος επίλογος που γινώσκω τή μεγάλο γλύπτη (αν εξαιρούσαμε τούς συγγραφείς του, τήν κ. Ελισάβη Χαλεπά και τή κόρη της Άλκη και Κατερίνα Χαλεπά, που είναι και η ίδια γλύπτρια). Αυτό ισχυροποιεί τή μορφορία του και τήν ευαισθησία γι' τή έργο του Χαλεπά που βασίζεται επί πλάου και σε μία αισθητική γνωση και άσκηση τεχνοκρατικής.

Οι εργασίες που έχει εκδώσει ο Δούκας γι' τόν Χαλεπά είναι πολλές, αρχίζοντας από τή 1952 (επισημολύτης Χαλεπάς — Νία Βιογραφικά, 1962) ε' αναμνηστική Χαλεπάς — Κατάλογος τήν έργων του, 1967, ο 6ος ενός αγίου, 1970) ε' αναμνηστική και λευκώμα (ε.έ.) ως τή 1978 όπου κυκλοφόρησε τή μελέτη του μελέτη γι' τή έργο του Χαλεπά. Ένα από τή σημεία του ο Δούκας υποστηρίζει μία διαφορετική αλλά τεκνοκρατική σημασία είναι η παρουσία του «Ερωτή» σε πολλές αφηρηματικές ε' αναμνηστικές Χαλεπάς. Προσέχουμε, διαγραμματισμένης επισημολογία του που θεωρούμε «έκκετική».

«Ο Ερωτή εδώ δεν παριστάνει τή τή του μωρού γι' τόν οποίο δεν αισθάνονται καμιά συμπάθεια αυτός ο Ακτίμων, όποτε να τήν παραστήσει κάποιος ερωτικά σ' ένα σπλή του, γινώσκω και με σπλή καπλό κι άλλοτε να πεί στον ανηφό του που τή έδωσε γινώσκω ισογροφία γι' τήν σχέδια τή θεά «Ερωτή», «ός μου στραπατσάστω κι αυτό δεν τήν πρέμει!»

«Ο Ερωτή στις συνθήσεις του παριστάνει τόν Ερωμόλυπτη, τή μορφορία αλλά πολλές φορές και τόν Ίδω (...).

Στ' λευκώμα, πάντως, γι' τήν τρίτη περίοδο του Γιαννούλη Χαλεπά, παριστάνεται κείμενο τή Πικίδου, που δίνει τή μέτρο της τραγικής φυσιογνωμίας ενός από τούς

μεγαλύτερους γλύπτες τής εποχής μας.

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΠΙΚΙΔΗ

«Ο Χαλεπάς είναι ο νεολληνας καλλιτέχνης που, με όποιο κι όνομα να τόν κολάσουμε, θέ γινώσκω καλύτερο απ' τή μεγαλοσύνη του ... Γιατί αυτός από θεία μορφοκαπέθηκε ζωτικός στον Άδην κι ως τήν στιγμή ορισμένο έμπεσε από κάτω ως έντονα ολόκληρους χρόνους και ζωντανόθηκε πάλι κατά θεία αναπαύσασα στον επόνο κόσμο "πόση καθαρότητα και αγνεία ε' στεφονομίας τήν ουσία" μ' επιπελασμένο ενός του τή μέγα και παράδοιο μυστήριο τής πλάρας ζωικής όδων τήν δυνάμει της δυνάσε μ' ακρίβες τής άλλες τή ένστικτου, τής αναομνήστικης αόμης από τήν καλοσύνη κι όποιου στη σκοτεινή κόρα της ουσίας "τ' αράματα πόσων τήν Ερμηνόμειους" τ' αράματα τήν τελευταίων έργων του!» (...).

Τήν περίοδο 1930 - 1938 αντιπροσωπεύει τή λευκώμα αυτό που επιμελήθηκε με ελασθητική ομορφιά και έδωλε γινώσκω γι' τήν αντικείμενο του ο Περ. Γερμανός.

Η παρουσία τήν έργων του Χαλεπά δεν καταφέρει σε μία φωτογραφία μεγάλης ακρίβειας, αλλά αισθάνοντας μία επίτηξη έπονη τή έργων πετυχαίνει τή αντίθετο αποτέλεσμα. Νεκροποιούμε τήν πλάρα από άσπρα είναι οι μορφές τήν αναμνηστικόν φαίνονται ανάγλυφες αφηρητός έκκετες τήν ματιά μας τής αναμνηστικόν λεπτομειούς τήν γλυπτού.

Όλα τή έργα φωτογραφήθηκαν από τή Μάρη Κορνή και ανήκουν στη συλλογή τής φίλης Βεατρίκης Χαλεπάς ενός από τήν «Κυνηγό, τή ε' έκδοσης III, τή «Σχίσμα» και τή «Πήλατος Ερμής και Αεροδίτης», που ανήκουν στην Εθνική Πινακοθήκη. Τήν όνομα αυτό θέ συμπληρώσουμε άλλοι δύο που θ' αναμνηστικόν στην πόλη και τή δεύτερη περίοδο του Γιαννούλη Χαλεπά, συμπληρώντας έτσι στην ε' αναμνηστικόν τήν κείμενο πένα σ' ένα έργο τόσο σπουδαίο, τόσο μεγαλομειόμο, αλλά και τόσο άδωστο.